

ved 2den Behandling, skulde jeg maaſtee ikke have fundet mig foranlediget til at slutte mig til flere af Udvalgets Medlemmer og fremkomme med et nyt Forslag, dersom nemlig ikke Udvalgets Minoritet havde fundet sig opfordret til efter en Conference med Finanzministeren at fremkomme med et nyt Forslag til Sagens Ordning. Det har imidlertid ikke kunnet Andet, end være mig behageligt, at dette Forslag er fremkommet, da det dog udtaler den Anskuelse, at man har fundet, at der i visse Tilfælde var Anledning til at opfylde den Bestemmelse i Consumtionsanordningen, at Godtgjørelse af erlagte Afgifter skulde ved Udførslen tilbagebetales; jeg bemærker „visse Tilfælde“, idet det, som det vil sees af Forslaget, under Nr. 2, hedder, at Godtgjørelse skal gives for alle consumtionspligtige Varer, som særbærts udføres til fremmede Steder, Island, Færøerne, Grønland og de vestindiske Colonier. Men foruden dette Forslag med Hensyn til Godtgjørelser for consumtionspligtige Varer, indeholder dette Forslag under Nr. 2 tillige en anden Bestemmelse, nemlig den, at Consumtionsgodtgjørelse skal udbetales for, hvad man har kaldt med en ganske ny Benævnelse Goldføer. Jeg veed nu ikke, hvorvidt man maaſtee vil være istand til nøiagtigt at bestemme disse Køers. Egenſkab som Goldføer, det ligger uden for min Sagkundskab; men jeg har hørt yttre Tvivl om, at det var saa let at afgjøre, om en Ko er gold eller ikke. Man har bemærket for mig, at det træffer med Køer i Brænderier, at, naar de længe have staaet paa Stald og nyligt være malkede og komme i frist Luft og blive lystige og muntre, ville de ikke give Mælk. Mig forekommer det derfor, at der vil kunne opstaae Disputer med Hensyn til Køernes Egenſkaber, Noget, som jeg iøvrigt ikke drifter mig til at afgjøre. Vist er det, at det er en ganske ny Bestemmelse med Hensyn til Consumtionsafgifterne, der her er fremkommen, idet Consumtionsstarfsen bestemmer, at Afgiften skal erlægges af Hornqvæg af alle Slags, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at denne Bestemmelse, her er truffen, er lidet hensigtsmæssig. Naar man dog erkjender, at der skal gives Godtgjørelse, finder jeg, at man bør holde sig til det, Consumtionsstarfsen har be-

stemt for Hornqvæg i Almindelighed. Jeg kan ikke erkjende, hvad jeg allerede under Sagens anden Behandling tillod mig at bemærke, at Consumtionen af Hornqvæg er en Afgift, der svares af Brugen, men den hviler paa selve Hornqvæget, for at indemnisere Afgiften, der er bestemt for Indførselen af Guder og Tæg; derfor er Afgiften af Hornqvæg ingen Afgift paa Brugen og Benyttelsen af disse Creaturer. Det vil ogsaa være klart af, at den Brug, Mælkføer afgive, bestaaer i Mælken, og, for at Køerne kunne afgive dette Produkt, maa der naturligviis indføres til dem Foder og andre Levnetsmidler, som ere belagte med Consumtionsafgift, og jeg kan altsaa ikke troe, at man, ved at tage Consumtionsafgift af Creaturer, har taget Hensyn til Brugen, men alene til de Dele, som paa anden Maade ere beskattede med Hensyn til Consumtionen. Med Hensyn til den Godtgjørelse, der skal finde Sted for Varer, som udføres til Island, Færøerne, Grønland og de vestindiske Colonier, forekommer det mig ogsaa at være aldeles i Strid med Consumtionsanordningen; den har udtrykkeligt bestemt, at Consumtionsgodtgjørelse finder Sted til Lettelse for den indenrigſke Handel. Det er altsaa klart, at Godtgjørelsens Princip er det, at den skal stee til Lettelse for den indenrigſke Omsætning, og man ophæver altsaa ved dette Forslag denne Bestemmelse, som nu gjælder i den bestaaende Lovgivning. Det forekommer mig ogsaa, at det er noget synderligt, at man vil tilstaae denne Godtgjørelse i een Retning og nægte den i andre Retninger, hvor den maaſtee kunde være ligesaa nyttig og anvendelig. Jeg skal kun bemærke, at den Tid, hvori Godtgjørelsen vil falde bort, nemlig mellem den 1ste Marts og den 1ste April, er den Tid, hvori der føres en Deel Proviant, som Smør og Ost, navnlig fra Sjælland og Kjøbenhavn, til Helsingør, hvor Skibene forsynes dermed. Jeg anfører det ikke, fordi jeg lægger særdeles Vægt paa dette, men blot for at vise det Incorrecte i denne Mening, da nemlig den indenrigſke Handel, som egentlig er tilsagt at nyde denne Lettelse, slet ikke vil komme til at nyde det Gode af den tilstaaede Godtgjørelse. Man har maaſtee tænkt sig, at den større og vigtigere Ud-